

Om Mani Padme Hum #9

Deze spelletjes houden je achterlijk.

25 december 1987 PM in het Gautama Boeddha Auditorium.

Vraag 1

Geliefde meester,

U bent nu bijna zesendertig jaar verlicht. Hoe voelt het om voorbij het voorbije voorbij te zijn?

P.S. Kan ik U later in de pub ontmoeten?

Vimal, het schijnt dat je te veel gedronken hebt, want we zijn in de pub! Deze plaats kan enkel beschreven worden als toebehorend aan hen die dronken zijn van het goddelijke... zo dronken dat zij hun nationaliteit hebben vergeten, hun kerk hebben vergeten, zelfs vergeten hebben wie ze zijn.

Vimal vraagt me of ik hem later in de pub kan ontmoeten, maar voorbij deze pub is er geen andere plaats zo dronken met goddelijke dans en gezang. Wat ik je leer is een bron in jezelf te vinden die je een dronkaard kan maken.

De vreugde van dit leven, de gelukzaligheid, de extase, behoort enkel aan hen wiens wijn niet van buitenaf komt – dat is erg kortstondig, erg tijdelijk, gemaakt van dezelfde stof waar dromen van gemaakt zijn. Er is een andere wijn die van binnenin je groeit. Op het moment dat je naar binnen gaat, is er geen noodzaak voor iets anders om je onbewust te maken voor al de ellende die je omgeeft. Er is geen enkele andere drug nodig.

Een paar idioten in het Westen zijn begonnen een drug 'extase' te noemen. Nou dat is absoluut tegen de wetten van de wereld, want extase is gedurende eeuwen auteursrechtelijk in handen van mijn mensen! En het is geen uitwendige drug, het stroomt in je eigen levenssappen. Je hoeft je er zelfs niet eens voor te verplaatsen; waar je ook bent kun je omgeven zijn van alle mogelijkheden van gelukzaligheid. En deze mogelijkheden van gelukzaligheid zijn niet tijdelijk; het is niet zo dat je morgen in de ochtend een kater hebt. Hoe meer je drinkt, des te nuchterder, verstandiger, alerter, bewuster je wordt.

Tenzij er een drug gevonden wordt in je wezen, zul je het wel ergens anders moeten blijven zoeken. Het roept een enorm betekenisvolle vraag op. Zo lang we ons kunnen herinneren in de menselijke geschiedenis ... het oudste, antieke geschrift is de 'Rig Veda' van de Hindoes, en de Rig Veda spreekt over een zekere drug, somrasa.

Een van de meest intelligente mensen van onze eeuw, Aldous Huxley, was geïnteresseerd in het uitzoeken wat dit somrasa was, omdat de zieners van de Rig Veda gewend waren het te drinken en te dansen rondom een vuur. Het schijnt zeker een drug geweest te zijn, en in het bijzonder voor de objectieve Westers denker kan het niet iets anders dan een drug geweest zijn.

Aldous Huxley experimenteerde met allerlei soorten drug en besloot tenslotte dat Lsd heel dicht bij de beschrijving van somrasa schijnt te komen. In de hoop dat in de toekomst Lsd meer verfijnd zal worden – want het is een synthetische drug, geproduceerd; vandaar dat er alle mogelijkheid is om het te verbeteren, en al de ingrediënten te verwijderen die kwalijk zijn en alleen dat erin te laten wat gezondheid brengt, heelheid, bewustzijn, en een enorm inzicht in de mysteriën van de existentie... Hopend dat op een dag wetenschappers het zouden ontdekken noemde Aldous Huxley het reeds soma, enkel uit respect voor de oude zieners van de Rig Veda.

Maar Aldous Huxley verkeerde in een intens onbegrip. De somrasa dat in de Rig Veda wordt beschreven is zeker een drug, net zoals marijuana, wat in de Himalaya groeide. Misschien groeit het er nog steeds maar we zijn niet in staat geweest om de plaats te vinden waar het groeit.

En het vuur waar zij omheen danste heeft niets te maken met het innerlijke levens vuur. Ik heb in de zo intens in de Rig Veda gekeken, met zoveel sympathie als maar mogelijk is. De mensen die over de somrasa en het vuur ritueel spreken, offerden zelfs menselijk wezens, om het offeren van andere dieren maar niet te noemen. De Hindoes die voortdurend moeilijkheden maken in dit land vanwege hun aandrang dat het slachten van koeien gestopt moet worden, zouden hun eigen antieke geschriften moeten lezen. Al hun priesters slachtten koeien als een offer aan de vuurgod, en ze aten allemaal het vlees van de koeien. Welnu, van deze mensen kun je moeilijk zeggen dat ze meditatief zijn.

Ik ontken de Rig Veda absoluut en het prestige dat het in de mind van de mensen heeft, want de mensen lezen het niet en analyseren het niet en mensen zien haar stommiteiten niet en allerlei soorten onmenselijkheden niet

In de Rig Veda zijn vrouwen enkel een handelsartikel. Je kunt vrouwen in het openbaar op de veiling kopen. Zelfs deze zogenaamde ziensers hadden vele vrouwen, en zij waren daar zelfs niet tevreden mee. Dat is een absoluut lelijke staat, dat enig menselijk wezen zo veel vrouwen reduceert tot vee.

Bovenop dit alles, kochten zij bovendien voortdurend mooie meisjes op veilingen. Mensen hebben vergeten – tijden veranderen, woorden krijgen een nieuwe kleur. Nu betekent het woord 'wadu' in India eenvoudig de pasgetrouwde vrouw. Maar in de tijd van de Rig Veda betekende 'wadu' een vrouw die nieuw gekocht was op de markt. Elke zogenaamde ziener had twee soorten vrouwen: een groep waren zijn vrouwen en de andere waren 'wadus'. Het woord 'wadu' is niet respectabel; het betekent eenvoudig prostitué, gekocht – een nuttig voorwerp, niet een menselijk wezen. Het kan elk moment verkocht worden.

En het wonder was dat de kinderen van de getrouwde vrouw wettige kinderen waren, en de kinderen van de gekochte vrouw zouden niet wettig zijn. De mens heeft zo veel onmenselijks andere menselijke wezens aangedaan dat het niet meer te berekenen valt. Hoe kan een kind onwettig zijn? Ouders kunnen onwettig zijn, maar een kind kan dat niet zijn. Elk kind is even onschuldig als welk ander kind ook. Het maakt niet uit of een kind geboren wordt uit een prostitué of uit een gekochte vrouw of uit een getrouwde vrouw. In alle gevallen is het kind absoluut wettig. Maar mensen zijn erg sluw in het gooien van verantwoordelijkheid op anderen. Ouders worden nooit onwettig genoemd. Kinderen worden onwettig genoemd. Deze ziensers verzamelden onmetelijke rijkdom, hadden vele slaven, aten gewoonlijk vlees – ik kan me niet voorstellen dat zij de innerlijke extase gevonden hadden waar ik over spreek. Al het bijkomstig bewijs spreekt tegen hen. En kijk naar hun gebeden – hun gebeden zijn zo stom dat het gênant voelt dat deze mensen grote ziensers genoemd werden. Hun gebeden zijn in de Rig Veda, en de Rig Veda bestaat voor achtennegentig procent uit gebeden. Enkel twee procent kun je eruit halen, opgeschoond, wat valt te interpreteren op een manier die enige zin heeft. Anderszins bestaat achtennegentig procent ervan uit zulke gebeden dat je het niet kunt geloven....

Een ziener bidt tot God, drinkend die oude Lsd van Aldous Huxley, "Deze keer, mijn God, luister naar mijn gebed: Uw wolken moeten alleen op mijn velden regenen, niet op de velden van mijn vijanden. U heeft nooit naar me geluisterd maar deze keer heb ik zoveel koeien geofferd, zoveel paarden, en U moet luisteren, geef me meer kinderen, en geef geen enkel kind aan mijn vijanden." En wie zijn de vijanden? – andere ziensers, en zij zijn ook aan het bidden! Gebeden die zo stom lijken... "Als U medelevend bent, bewijs het me dan: de melk in de uiers van de koeien van mijn vijanden moet opdrogen."

Zijn dit religieuze mensen? "Geef overwinning aan mij, aan mijn vrienden, en nederlaag aan mijn vijanden en hun vrienden." Ik kan deze mensen niet als meditatief beschouwen. Aldous Huxley had het absoluut verkeerd. Somrasa was niets anders dan een verschrikkelijke drug; misschien kan het marihuana geweest zijn, omdat het nog steeds groeit in Kulu Manali en

andere delen van de Himalaya. Het is niet nodig om het te kweken, het groeit eenvoudig in de natuur. Dat zijn de plaatsen waar de Rig Veda werden geschreven.

Wat mij betreft, mij interesseert dat alle regeringen van de wereld, al de morele leraren van de wereld tegen drugs zijn; toch is drug meer overheersend vandaag dan het ooit is geweest. Hoe meer zij het hebben veroordeeld, verboden, illegaal gemaakt, des te aantrekkelijker is het geworden. Mensen gingen gewoonlijk drinken en namen drugs op een bepaalde leeftijd, maar de jongste informatie uit California is dat schoolkinderen drugs nemen, en kleine jongens en meisjes lijden in gevangenissen omdat zij al drugs namen. Het is een vreemd verhaal – al de religies zijn tegen drugs, al de regeringen zijn tegen drugs, al de leraren, al de moralisten en de invloed van drugs groeit maar door. Er moet iets meer aan de hand zijn dan mensen onderzocht hebben.

Mijn inzicht is dat tenzij de mens een drug in zichzelf vindt, wat ik extase noem, hij door zal gaan een of andere drug als vervanging in de buitenwereld te zoeken. Enkel meditatie kan een mens stoppen van het nemen van drugs. Geen wet kan hem verbieden – alle wetten hebben gefaald. Het scheidt enkel hypocrieten.

Ik ben niet tegen extase, maar als ik extase zeg dan bedoel ik niet de drug die in het openbare leven beschikbaar is. Ik bedoel de extase waarmee je geboren bent, die je steeds binnenin jezelf draagt, en die je nog niet aangeraakt hebt. Enkel een weinig hiervan geproefd en al het andere van buiten wordt betekenisloos.

Je hebt de bron van oneindige extase binnenin je.

Ja, ik leer je dronkaards te zijn, maar jullie drank is van je eigen binnenste centrum gekomen. En het verschil kan heel makkelijk begrepen worden: elke drug van buiten zal je onbewust maken, verslaafd, en iedere keer zul je er meer en meer van nodig hebben omdat je lichaam er immuun voor wordt.

Toch zijn er, in India, een paar oude tradities die in dezelfde misvatting zijn geraakt als Aldous Huxley.

Maar zij zijn verder gegaan dan Aldous Huxley; zij drinken allerlei soorten alcohol, ze gebruiken allerlei soorten drugs. En er komt een ogenblik dat geen drug hen meer onbewust kan maken, geen drug kan hen meer brengen wat zij probeerden te vinden – een manier om zichzelf te vergeten, deze ellendige wereld te vergeten, al deze mensen te vergeten. Het laatste redmiddel is dat er ashrams in Assam zijn; zij zijn de enige overblijfselen van een langdurige traditie. Zij houden cobra slangen als een laatste toevlucht – als geen drug je meer iets doet, wordt de cobra toegestaan je in je tong te bijten. Alleen dan voel je een beetje trillerig, maar het wonder is dat de cobra sterft! De man is zo vol gif... maar de arme cobra was niet bewust; anders zou hij gevluht zijn.

Ik was bezorgd over het waarom de mens zo erg geïnteresseerd is gebleven in vergif. De reden is niet al te ver weg te vinden; je hebt enkel helderheid nodig. De mens is zo ellendig dat hij niet bewust met deze ellende kan leven. Hij heeft een beetje afstand ervan nodig, ten minste een paar vrije dagen van deze ellendige angst, bezorgdheid, en allerlei soorten kwellingen. Drugs zijn een enorme hulp geweest. Maar niet alleen de chemische drugs – Karl Marx heeft gelijk als hij zegt dat de religies van de wereld niets anders zijn dan opium voor het volk. Deze religies hebben ook bewezen vertroosting te zijn. Ze hebben ook hoop gegeven, ze hebben ook een bepaalde toekomst gegeven en je bewustzijn van het moment en zijn ellende weggenomen. Dat is de functie van elke drug. Mijn poging hier, Vimal, is maken dat je elk toekomstidee, alle hoop, alle illusies laat vallen, en gewoon in het moment ontspant heel goed beseffend dat dit het enige moment is wat er bestaat. Al het andere is of herinnering of verbeelding.

Degene die in het nu is verdrinkt onmiddellijk in zijn eigen bron... van iets wat niet giftig is, maar wat zeker extatisch is. En als je eenmaal je eigen bron gekend hebt, is er geen behoefte om ergens anders heen te gaan, naar enige pub of naar enige kerk of enige tempel.

De jonge dokter, onervaren met operaties, wordt geïnstrueerd bij het hoofd van de patiënt te gaan staan, zodat hij, zonder in de weg te staan, de expert die een blindedarm operatie doet kan gade slaan. Hem wordt ook bevolen niet te spreken, maar na enige tijd kan hij het niet weerstaan: "Hoe is het aan Uw kant, doctor?" zegt de jonge man. "Alles in orde," zegt de expert, opkijkend, "waarom?"

"Ik verwonder me alleen, doctor," zegt de jonge man, "want mijn kant is al tien minuten dood."

Omdat hem opgedragen was niet te spreken, bleef hij stil! De man is dood en de chirurg gaat door met opereren....

Er zijn een paar dingen waarover alle tradities de mensen hebben verboden te spreken, en het behoeft enorme moed om tegen de hele traditie van de mensheid in te gaan.

Bijvoorbeeld, iedereen is verteld op geen enkele manier enig druggebruik te ondersteunen, en de mensen bleven zwijgen. Ik ben geen enkele verklaring tegengekomen waarin iemand durfde te zeggen dat de overheersing van drugs iets enorms belangrijks aantoont, en dat het niet eenvoudigweg verboden kan worden. Maar ik wens het te zeggen.

Laat het officieel vermeld zijn dat tenzij de mens de authentieke drug vindt die in zijn eigen wezen is, er geen macht op aarde is die alcohol kan verbieden, die marihuana kan verbieden, die hasjiesj kan verbieden, die Lsd kan verbieden. Steeds meer drugs zullen er bijkomen, en het wonderlijke is dat de mensen die deze dingen verbieden – negentig procent van hen gebruiken het zelf.

Net een paar dagen geleden was er in Amerika een internationale conferentie van homoseksuelen, en een MP van Engeland vertegenwoordigde de homo's van Engeland. Hij is een lid van het parlement, en absoluut homoseksueel; waarom zou hij anders hun vertegenwoordiger zijn? En in de conferentie zei hij, "Je denkt misschien dat ik een vreemd iemand ben, een lid van het parlement die de homoseksuelen vertegenwoordigd, maar ik wil dat U weet dat tenminste vijftig leden van het parlement in Engeland homoseksueel zijn." Ze hebben misschien niet de moed om er voor uit te komen... en deze mensen zullen wetten maken tegen homoseksualiteit!

Misschien heb je er nooit over nagedacht dat Jezus doorging met alcohol te drinken, maar geen Christen heeft het lef te zeggen dat een man met de kwaliteiten van Jezus geen alcohol zou moeten drinken. Alleen als hij de alcohol van binnen niet gevonden heeft is er een mogelijkheid buiten naar alcohol te zoeken. Iedere nacht werd er gefeest – en het is vreemd dat zelfs na tweeduizend jaar mensen in de naam van Jezus alcohol drinken. Natuurlijk, als Jezus een alcoholist kan zijn waarom dan een drooglegging gemaakt? Als zelfs Jezus er behoefte aan heeft dan denk ik niet dat er iemand in een positie is die het niet nodig heeft.

Ik hoorde over een vreemd ritueel dat ieder jaar in het Vaticaan plaats vindt. De Paus verschijnt in zijn staatsiegewaad, met de kardinalen in zijn gevolg, en de rabbijn van Rome komt met een grote perkamentrol. Hij overhandigt de rol aan de Paus, de paus kijkt naar de rol, geeft het terug aan de rabbijn en iedereen vraagt zich af wat er aan de hand is. Wat staat er op de rol geschreven? Uiteindelijk durfde een jonge man het te vragen, "Het gaat nu al tweeduizend jaar zo door; nu zouden we op zijn minst de inhoud van de rol willen weten. Het hele ritueel... en het schijnt geen betekenis te hebben."

De rol werd voor de eerste keer geopend, en het bleek dat het de rekening voor het Laatste Avondmaal was! En de vraag is, wie gaat het betalen? Jezus was duidelijk een Jood – de rabbijnen zouden moeten betalen, maar de rabbijnen ontkenden Jezus, ze kruisigden hem. Ze accepteren hem niet als een van hen; de Paus moet het betalen. Maar de discussie is van dien aard dat er geen manier is om het te beslissen. Jezus is een Jood – zijn volgelingen zijn

natuurlijk Christenen -- en waarom zouden Christenen betalen voor een Joods feest? Dus elk jaar komt de rekening, en gaat de rekening terug.

Vimal, de manier om mij te begrijpen is om altijd te onthouden dat ik steeds aandrang – vanuit elke hoek, op elke mogelijke manier – slechts op een enkel doel, en dat is je binnenste wezen. Wat ik ook heb gezegd... wees nooit te veel bezig met wat er is gezegd. Bekommer je om waar het op wijst.

Ik wens dat je alle spelletjes laat vallen – wereldse spellen, spirituele spellen, spellen die de hele mensheid tot nu toe gespeeld heeft. Deze spelletjes houden je achterlijk. Deze spellen hinderen je te groeien in bewustzijn, tot je eigen uiterste bloei. Ik wens al die rommel weg te snijden die het je verhinderen.

Ik wens je alleen te laten, absoluut alleen, zodat je van niemand hulp kunt aannemen, zodat je niet aan een profeet kunt hechten, zodat je niet kunt denken dat Gautama Boeddha je gaat redden. Alleen gelaten – uiterst alleen – dan moet je wel je binnenste centrum vinden. Er is geen weg, je hoeft nergens heen, geen adviseur, geen leraar, geen meester. Het lijkt hard, het lijkt ruw, maar ik doe het omdat ik van je houd, en de mensen die het niet deden hielden helemaal niet van je. Zij hielden van zichzelf en hielden van een grote menigte rondom zichzelf – hoe groter de menigte, des te meer voelden zij zich gevoed in hun ego. Daarom noemde ik zelfs verlichting het laatste spel. Hoe eerder je het laat vallen, hoe beter. Waarom niet gewoon eenvoudig zijn? Waarom onnodig hier en daar naar toe gehaast? Je bent wat de existentie wenste dat je bent. Ontspan je maar.

Boer Giles is bezorgd over de prestaties van zijn prijsstier; hij schijnt niet geïnteresseerd te zijn in de koeien. Dus gaat hij naar de veearts die een kuur van pillen voorschrijft voor de stier.

Een paar weken later komt er een vriend langs en vraagt Boer Giles hoe het nu met de stier gaat.

“Gewoon geweldig!” zegt Giles. “De veearts gaf me deze pillen voor de stier en vanaf de eerste dag is de oude kerel niet te stoppen. In feite verdien ik een fortuin; de plaatselijke boeren kunnen hun koeien niet snel genoeg hier naar toe gebracht krijgen!”

“Geweldig!” zegt zijn vriend. “En wat zijn dat voor pillen dan?”

“Nou,” zegt Boer Gilles, “het zijn grote groene pillen – en ze smaken net als pepermunt.”

Vraag 2

Geliefde Meester,

Heeft Jezus ooit gelachen?

Irvan N. Resnich schrijft over de controversie tussen filosofie en theologie betreffende lachen: Aristoteles verheft, in zijn tweede poëtische boek, lachen tot de status van kunst, terwijl de Christelijke Theologie tegen lachen is geweest sinds de komst van de Bijbel.

Aan monniken staat een leven van boetedoening het lachen niet toe.

Basilius Caesarea en Hugo van St. Victor veroordeelden het lachen totaal; in sommige kloosters was het alleen toegestaan als het zich niet verspreidde.

De vraag kwam op of lachen de menselijke natuur van Jezus verduisterde. Volgens de Christelijke traditie lachte Jezus zelf nooit, ofschoon de filosofische tradities van Aristoteles, Quintillian, Porphyry en Boethius, benadrukken dat lachen een typisch menselijke vermogen is. De geestelijkheid gaf verscheidene antwoorden, maar velen van hen wezen erop dat veel heiligen ook nooit hadden gelachen, en dat Jezus, als een menselijk wezen, natuurlijk in staat was om te lachen, maar er vrijwillig afstand van deed.

Niet een theologisch bevredigende oplossing.

Doctor Amrito, enkel op één punt ben ik het met de Christelijke traditie eens: Jezus lachte beslist nooit. Zo ver ik het kan zien, had hij niets om te lachen. Ten eerste was hij een bastaard. Anderen kunnen gelachen hebben, maar je kunt van Jezus niet verwachten dat hij lachte. Jezus was een arme timmerman, ondervoed – lachen behoeft enige overvloedige energie. En kijkend naar Jezus verklaringen – schijnt hij een zonderling te zijn.

Excentriekelingen lachen nooit. Ze moeten hun serieusheid ophouden. Lachen brengt je terug tot de status van de gewone mensheid. Zij die wensen te pretenderen speciaal te zijn – hoe kunnen zij lachen? Zo'n wereldse activiteit.

Al deze controversen zijn absoluut futiel. Ik zal je een paar redenen geven om over na te denken die het je duidelijk zullen maken waarom hij niet lachte.:

“Een oude traditie zegt: Voor Jezus Christus wist niemand hoe hoofdpijn eruit zag.”

“Echte ellende voor een man is als er geen problemen meer zijn om op te lossen.”

En Jezus had geen problemen meer op te lossen. Hij was de eniggeboren zoon van God. Hij wist alles. Niet een enkele keer in zijn hele leven – wat niet erg lang was, net drieëndertig jaar – zei hij ooit over iets, “Ik weet het niet.” Hij wist alles, en als een persoon zo goed geïnformeerd is, wordt lachen onmogelijk.

“Vrouwen hebben gevoel voor humor – kijk naar hun vriendjes!”

Arme Jezus werd nooit door een vrouw als vriendje gekozen. En toch wil je dat hij lacht? Je verwacht teveel van een arme timmerman.

Zijn leraarschap duurde slechts drie jaren, van dertig tot drieëndertig. En in deze drie jaren was zijn hele inspanning om de mensheid zo bang te maken als hij kon, want zijn hele zaak hing af van de angst voor de hel bij de mensen. Dat was de fundamentele psychologie waar hij op werkte. Maar als je mensen leert over de hel, zal lachen daar niet bij passen.

“Er is altijd meer hel die naar boven gebracht moet worden.”

En hoeveel hel kun je in drie jaar in het leven roepen? Je kunt het je misschien niet bewust zijn, het is een niet opgetekend feit, maar van mond tot mond doorgegeven, van generatie aan generatie, dat als Jezus begon de mensen te dreigen met hellevuur, met name vrouwen flauw vielen. Mannen begonnen te beven, te zweten. Nou dit is niet een situatie voor iemand om te lachen, en in het bijzonder niet voor Jezus zelf.

“Een man kan veel leren door het imiteren van het gedrag van een eend – blijf kalm en onverstoord aan de oppervlakte, en peddel als bezeten aan de onderkant.”

Jezus slaagde er uitstekend in. Al die onverstoordheid, al die serieusheid is enkel maar aan de oppervlakte – daaronder peddelt hij ook als een bezetene, maar je kunt het niet zien. Dus niemand heeft ooit kunnen waarnemen dat hij lachte.

“Men zegt, een verandering van ongemak is net zo goed als een vakantie.”

Hij veranderde nooit iets. In die drie jaar van zijn onderricht drong hij steeds aan op hetzelfde ding....

Er is een parallel met een tijdgenoot – J. Krishnamurti. Hij slaagde er een langere tijd in dan Jezus. Hij begon te spreken toen hij vijftwintig was, en ging door totdat hij stierf op negentigjarige leeftijd. Niemand heeft hem ooit zien lachen. Als je, in feite, aan het lachen bent en je komt hem tegen, zul je stoppen. Enkel zijn gezicht...

Hij was gewend een of twee keer per jaar naar India te komen, en was gewend in slechts drie of vier plaatsen te spreken – Delhi, Mumbai, Varanasi, Adyar. Ik had mijn sannyasins overal gezegd om op eerste rij te gaan zitten, en op het moment dat hij mijn sannyasins zag met hun rode kleren en mala's, vergat hij compleet waarover hij zou komen spreken. Hij werd zo kwaad... zijn mensen kwamen naar mij om te zeggen dat “Dit is niet juist; Hij wordt oud, hij kan een hartaanval krijgen. En U maakt het zo moeilijk voor hem dat waar hij ook gaat, daar vindt hij sannyasins zittend op de eerste rij. Dan vergeet hij alle anderen. Dan vergeet hij waar hij voor gekomen is, wat het onderwerp was waarover hij zou gaan spreken –

woedend, zo woedend dat hij zijn eigen hoofd begint te slaan!” Nou als je zo’n man ziet kun je dan lachen?

“De gelukkigste tijd in ieders leven is net na je scheiding.”

Maar die tijd kwam nooit in Jezus leven. Ik heb geprobeerd iets te vinden waar de arme kereel misschien om had kunnen lachen, maar er was niets in zijn leven. Op een ezel zitten, optrekken met twaalf gekken – je bent een mikpunt, je kunt niet lachen. En dat is niet alleen waar wat Jezus betreft. Het is waar wat bijna al je heiligen aangaat – Christelijke, Hindoeïstische, Boeddhistische, het maakt niet uit tot welke kerk ze behoren. De heilige wordt niet verondersteld te lachen. De reden is eenvoudig: de heilige wordt verondersteld hard te werken, op weg naar het ultieme doel van het leven. Er is geen tijd om te lachen. De hele zaak is te serieus. En omdat gewone mensen lachen, duidelijk, de logica is helder: als jij wilt bewijzen dat je bijzonder bent, moet je stoppen met lachen. Je moet met veel dingen ophouden die gewone mensen doen. Je zal zelfs dingen gaan doen die absoluut stom en idioot zijn, maar je moet alleen zeker van een ding zijn – dat gewone mensen niet dit soort dingen doen.

Je zult heiligen zien die op hun hoofd staan. Nou, als het bestaan wenste dat je op je hoofd stond, zouden je voeten wel uit je hoofd gegroeid zijn. Maar allerlei soorten nonsens...

Mahavira trok gewoonlijk zijn haar uit. Hij stond een klein scheermes niet toe zijn hoofd te scheren – ieder gewoon menselijk wezen doet dat. En omdat hij zijn haren uittrok, verzamelden zich dan duizenden mensen om dit enorme heilige gebeuren te zien.

Als je naar je heiligen en hun geschiedenissen kijkt, moet je wel tot de conclusie komen dat bijna honderd procent van hen psychiatrische behandeling nodig had. Maar wij hebben onder hun invloed geleefd, en zij hebben zulke lange tradities dat de last ervan ook zwaar op onze harten ligt.

Hij was gewaarschuwd dat Paddy een beetje gek was, maar de postdirecteur besloot hem toch aan te nemen, want het postkantoor had werkelijk te weinig personeel. Zijn eerste dag op het werk, wordt Paddy het sorteren van brieven gegeven, en tot ieders verbazing, verdeelt hij de brieven zo snel dat zijn bewegingen letterlijk in elkaar overgaan.

Erg ingenomen hierover, gaat de postdirecteur aan het einde van de dag naar hem toe.

“Ik wil dat je weet,” zegt hij, “dat we allemaal erg trots op je zijn. Je bent een van de snelste werkers die we ooit hadden.”

“Heel erg bedankt,” antwoordt Paddy, “en morgen, probeer ik het zelfs nog beter te doen.”

“Beter?” vraagt de directeur, verbaasd. “Hoe kun je het in godsnaam beter doen?”

“Nou,” zegt Paddy, “morgen ga ik de adressen lezen.”

Allerlei soorten idioten zijn jullie heiligen geworden. In feite zal een man die intelligent is niet een van je heiligen worden, want een heilige zijn betekent een slaaf zijn van de massa. De massa dicteert. De massa vertelt de heilige hoe hij moet leven, wat hij moet eten, waar hij moet slapen. De heilige is eenvoudig de slaaf van een grote massa en hij omdat hij gehoorzaamt, bewijst de massa hem diep respect.

En onthoudt een ding: in het leven heeft alles een bepaalde kwalificatie nodig, behalve een heilige te zijn. Niemand wordt naar een kwalificatie gevraagd, geen interview.

De Poolse Paus gaat naar de opticien voor onderzoek. “Ik wil een paar tests doen,” zegt de opticien, “maak een kom van Uw hand en houdt het over Uw rechter oog.”

De paus maakt een kommetje van zijn linker hand en plaatst het op zijn voorhoofd.

“Nee!” zegt de opticien. “Maak een kom van Uw hand en bedek Uw oog.” Deze keer maakt de paus een kommetje met zijn rechterhand en bedekt zijn voorhoofd.

In wanhoop neemt de opticien een grote papieren zak en doet hem over het hoofd van de paus.

Dan, snijdt hij een gat in de zak bij zijn linker oog. Voordat hij de paus kan vragen de kaart te lezen, ziet hij zijn oog vol tranen. De opticien snijdt onmiddellijk een gat in de zak bij het rechteroog, en tranen vallen uit beide ogen van de paus.

“Wel allemachtig! “ schreeuwt de opticien. “Waarom huilt U?”

“Oh!” snikt de Poolse paus, Ik hoopte werkelijk op iets meer stijlvol.”

Oké, Maneesha?